

vilja lysa. *B. med sin lärdom.* — 3) (om väderleken) Medföra stark köld. *När Anders slaskar, då Julen b-r.* — *Braskande*, n. 4.

BRASNING, f. 2. (tekn.) Lödning med koppar.

BRASS, m. 2. (sjöf.) Benämning på hvardera af de tåg, som äro fästade vid nockarna af en rå och tjena att horisontelt vända den (*brassa*) eller dess segel. Brassarne i lå kallas Läbrassar och de vid vindsidan Lovartsbrassar.

BRASSA, v. a. o. n. 4. *B. rå* eller blott *b.*, medelst brassarna vända rån horisontelt. *B. dikt bi-de-vind* eller *skarpt*, brassa rånna eller seglen så mycket på ena sidan som möjligt, så att de göra minsta möjliga tillfallsvinkel i seglen. *B. fullt*, brassa en rå så, att seglet fylles af vinden. *B. fyrkant*, brassa en rå rätt tvärs. *B. lefvande*, brassa ett segel så, att vinden blåser längs rån, så att seglet fladdrar. *B. i'n*, brassa rånna mera snedt. *B. om*, brassa seglen öfver andra bogen. *B. upp*, brassa seglen mera tvärs. *B. på mast, på stång*, äfv. *B. back* ell. *förkert* (verkehrt), brassa ett segel så, att vinden blåser på dess förkant och trycker det emot masten eller stängen. — *Brassande*, n. 4. o. *Brassning*, f. 2.

BRATT, a. 1. (pop.) Se *Brant*, adj.

BRAVAD, -åd, m. 3. (fr. *Bravade*) Trots, öfversitteri.

BRAVERA, v. n. 4. (fr. *Braver*) Trotsa, spela öfversittare.

BRAVISSIMO! int. (ital.) Ganska bra.

BRAVO! int. (ital.) Bra!

BRAVO, m. (ital.) Legd lönnmördare; person, som gör ett yrke af att emot betalning lönnmörda folk.

BRAVOROP, n. 3. Rop af »bravo!»

BRAVUR, bravyr, f. 3. (fr. *Bravoure*) Tap- perhet. — Skrifves äfv. af några *Bravyr*.

BRAVURARIA, bravyraria, f. 3. (i musik) Svår aria, der sångaren har tillfälle att visa sitt mästerskap.

BRAXEN, m. 2. pl. *braxnar*. Fisk af Cyprinslägdet, med tvärhugget hufvud, hvass, svart-blå rygg, samt på sidorna gul, hvit och svart. Cyprinus Brama. — *Ss. B-fiske, -nåt*.

BRAXENGRÄS, n. 3. (bot.) Växt i sjöar och elfver, af Ormbunkarnes klass. Lösrifves af braxen vid dess lektid och uppflyter på vattenytan. Isoëtes lacustris.

BRAXENMYGG, f. 1. Se *Vattenmätare*.

BRAXENPANKA, f. 1. Ej fullvuxen braxen.

BRECCIA, bräckxia, f. 3. pl. *breccier*. (mineral.) Mer eller mindre kantigt eller rundadt brottstycke eller ruststen, bestående af olikartade ämnen med en sandstensartad massa till bindmedel.

BRECHE, m. 3. pl. *brêcher*. Se *Bresch*.

BRED, a. 2. 1) Angifver eller har afseende på längdmåttet af den räta linie, som går tvärs öfver ifrån ena sidan till den andra af en yta, ett föremål. I denna bemärkelse, motsatsen till *Lång*. *Tre mil lång och en mil b. Tyget är en åln b-t. Vägen är lagom b. för två personer. Detta bord är fyra tum b-are än det der.* — 2) (utan åtföljande bestämningsord) Uttrycker ett, i förhållande till andra ytor eller föremål, betydligt längdmått af den räta linien tvärs öfver en yta eller ett föremål. Motsats till *Smal*. *Ètt b-t band, ett b-t bord, en b. flod, mun, näsa. B. i ansigtet. B-a axlar*, mycken bredd öfver ryggen ifrån ändan af en axel till ändan af den andra. *B. öfver axlarna, se Axelbred. B. öfver bröstet. Göra, blifva b., b-are. B-t*

uttal, då man öppnar munnen mycket på bred- den, när man talar. *B-t ljud*, i fråga om bok- stafslyd, kallas ett sådant, vid hvars uttalande munnen bredt öppnas. *B. pensel*, säges om en målares sätt att pålägga färgerna, då det sker i stora drag, i massor, med djerf hand, utan rädsla och petighet. (Fig.) *Göra sig stor och b.*, bröst- a sig, gifva sig min af betydnet. (Ordspr.) *Stå på b-a stenen*, vigas i kyrkan.

BREDA, v. a. 2. Gifva en sak, ett ämne ut- sträckning öfver ytan af ett föremål. *B. täcket på sängen. B. smör på bröd. B. en pels öf- ver en sjuk.* — *B. på, se Påbreda.* — *B. upp en säng*, uppbadde den. — *B. út, öfver*, se *Ut- breda, Öfverbreda.* — *Syn. Utbreda.*

BREDEANDE, n. 4. Handlingen, då man breder.

BREDAXLAD, a. 2. Som är mycket bred emellan axlarna.

BREDBENT, a. 1. Som håller benen vidt ut- spärrade från hvarandra.

BREDBLADIG, a. 2. 1) (om växter) Som har breda blad (bem. 1). — 2) (om skärande verktyg) Som har bredt blad (bem. 3). *B. knif, såg.*

BREDBRÖSTAD, a. 2. Som har bredt bröst.

BREDD, f. 3. 1) En ytas, ett föremåls ut- sträckning tvärs öfver ifrån sida till sida. Mot- satsen till *Längd*. *B-en af en flod. Klipp på b-en af tyget. Två fingres b. På längden och b-en.* — *I b.*, adverbialt uttryck, som betyder: sida vid sida. *Gå i b.*, gå bredvid hvarandra; (fig.) vara jemngoda. *Gå i b. med någon*, gå vid sidan af någon, lika långt fram; (fig.) lika mycket utmärka sig, vara lika kunnig, skicklig, hedrad, anseend som någon. *Sätta i b. med*, jemföra med. — 2) (geogr.) Se *Latitud*.

BREDDLINE, f. 3. (skeppst.) Ett fartygs bredd tvärs öfver vid midten.

BREDDSGRAD, m. 3. (geogr.) Graden af en orts bredd eller latitud, d. v. s. afstånd ifrån polen.

BREDEVID, se *Bredvid*.

BREDFOCK, m. 2. Råsegel, som hissas på jakter eller andra små fartyg, då vinden kommer rätt ifrån aktern eller ock är mycket rum.

BREDFOTAD, a. 2. Som har breda fötter.

BREDHACKA, f. 1. (tekn.) Hacka med bredt jern.

BREDHAMMARE, m. 3. (tekn.) Se *Räck- hammare*.

BREDJERN, n. 3. (bildh.) Mejsel med rak egg, för att jemna grada ytor.

BREDKANTIG, a. 2. Som har bred kant eller breda kanter.

BREDKORN, n. 3. Ett kornslag, med frön i två rader. Kallas äfv. *Skyffelkorn, Plumagekorn, Flättring. Hordeum zeocriton.*

BREDKRASSE, m. 2. sing. En art Krasse med hvita blommor. Kallas i bibeln *Bittersalso*. *Lepidium latifolium.*

BREDNÄSIG, a. 2. Som har bred näsa.

BREDRÄNDIG, a. 2. Som har breda ränder.

BREDRYGGIG, a. 2. Bred öfver ryggen.

BREDSCHÄS, m. 2. Schäs med plats för tvenne personer i sitsen. [- chaise.]

BREDSIDA, f. 1. Sida på ett föremål, tvärs för, på bredden. *Ètt fartygs b.* (Sjöf.) *Vända till b-n*, vända ena breddsidan af ett fartyg emot ett annat eller emot ett föremål (fästning, skans, batteri, äfven trupper), för att derom aflossa den sidans kanoner.

BREDSLÄDA, f. 1. ell. **BREDSLÄDE**, m. 2. pl. — *slädar*. (föga bruk.) Tvåsitsig släda (i motsats till *Kappsäda*).